

Q&A Sanctiewet voor schadeverzekeraars

1

Inleiding en status van de Q&A

Als schadeverzekeraar moet u de Sanctiewet naleven. De effectiviteit van nationale en internationale sanctiemaatregelen is mede afhankelijk van de naleving daarvan door de financiële sector. Van u wordt verwacht dat u een poortwachtersrol vervult.

Tijdens de onderzoeken van De Nederlandsche Bank (DNB) naar de naleving van sanctieregelgeving, hebben schadeverzekeraars verschillende vragen gesteld over de Sanctiewet 1977 c.a. (SW). Een aantal van deze vragen vindt u in deze Q&A beantwoord, geclusterd in vier hoofdstukken: opzet en bewustwording (H2), acceptatie van relaties (H3), beheersing en screening (H4) en uitbetaling (H5).

Deze Q&A is specifiek bedoeld voor schadeverzekeraars en geldt als aanvulling op:

- 'Algemene leidraad ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (WWFT) en Sanctiewet (SW)' van het ministerie van Financiën.¹

- 'DNB leidraad Wwft en SW. Voorkoming misbruik financiële stelsel voor witwassen en financieren van terrorisme en beheersing van integriteitrisico's'.²

De leidraden en deze Q&A verduidelijken de verschillende verplichtingen uit de SW en bieden handvatten voor de implementatie van deze verplichtingen. De genoemde documenten dienen in samenhang gelezen te worden.

Deze Q&A is geen juridisch bindend document of beleidsregel van DNB als bedoeld in artikel 1:3 lid 4 Algemene Wet Bestuursrecht en heeft of beoogt geen rechtsgevolg. Deze Q&A komt niet in de plaats van wet- en regelgeving en beleids- of toezichthouderregelingen op dit gebied. De voorbeelden die in deze handreiking worden gegeven zijn niet uitputtend en zullen niet altijd als voldoende zijn aan te merken. Zij zijn een handreiking voor de uitleg en toepassing van de wettelijke verplichtingen.

2

Opzet en bewustwording

2.1 Moet ik als schadeverzekeraar het onderwerp sancties meenemen in de Systematische Integriteitrisicoanalyse?

DNB verwacht dat het onderwerp 'sancties' deel uitmaakt van de Systematische Integriteitrisicoanalyse (SIRA) van schadeverzekeraars. De wet verplicht iedere instelling om een integriteitsrisicoanalyse op te stellen (voor verzekeraars is de wettelijke basis hiervoor artikel 10 van het Besluit prudentiële regels Wft).

2.2 Moet de SW ook onderdeel zijn van het interne audit programma in geval van een laag risico op overtreden SW?

DNB ziet het als een good practice wanneer verzekeraars ten minste één keer in de drie jaar een audit uitvoeren naar de naleving van de SW. Dit geldt ook voor schadeverzekeraars met een gepercipieerd laag risico, bijvoorbeeld met voornamelijk activiteiten in Nederland.

¹ <http://www.rijksoverheid.nl/ministeries/fin/documenten-enpublicaties/richtlijnen/2011/02/21/algemene-leidraad-wet-ter-voorkoming-van-witwassen-enfinanciering-van-terrorisme-wwft-en-sanctiewet-sw.html>
² <http://www.toezicht.dnb.nl/4/6/50-204770.jsp>. Zie ook de pagina 'Wegwijs in sanctieregelgeving' op Open Boek Toezicht: <http://www.toezicht.dnb.nl/2/50-221960.jsp>.

Misbruik schadeverzekeringen bij terrorismefinanciering

De Financial Action Task Force (FATF) wees onlangs op het risico dat schadeverzekeraars betrokken raken bij terrorismefinanciering. In Spanje is namelijk een verband ontdekt tussen het toenemende aantal fraudegevallen bij schadeverzekeraars en het toenemende aantal terroristen dat is uitgereisd om zich aan te sluiten bij o.a. IS. Kenmerkend voor deze personen is dat zij snel geld nodig

hebben, maar daarbij (in tegenstelling tot een persoon die bijvoorbeeld geld wil witwassen) niet anoniem hoeven te blijven. Het verzinnen van een schadegeval is een relatief eenvoudige en snelle manier om aan cash te komen.

Bron: FATF, 'Emerging Terrorist Financing Risks' October 2015, p. 16.

3

Acceptatie van relaties

De SW kent een ruim relatiebegrip: 'een ieder die betrokken is bij een financiële dienst of financiële transactie'.

Dit betreft ten minste de verzekeringnemer, verzekerde en de begunstigde. Bij zakelijke cliënten betreft dit ook vertegenwoordigers en UBO's (zie hierover ook de DNB Wwft/SW Leidraad). De volgende vragen worden hierover gesteld door verzekeraars.

3.1 Moet ik als verzekeraar de identiteit van de relatie verifiëren?

Iedere verzekeraar moet zijn relaties identificeren. De SW verlangt echter niet dat u als verzekeraar uw relaties verifieert, in die zin dat u controleert of de gegevens die u ontvangt van de verzekerde kloppen. U legt de identificatie vast, zodat deze reproduceerbaar is. De gegevens die u vastlegt maken een effectieve controle tegen de sanctielijsten mogelijk. In de praktijk zien we dat verzekeraars waar mogelijk de identiteit van hun relaties wel verifiëren aan de hand van bijvoorbeeld een identiteitsbewijs. Hiermee beperkt de verzekeraar het risico dat een relatie wordt aangegaan met een persoon die in werkelijkheid iemand anders blijkt te zijn.

3.2 Moet ik bij acceptatie ook medeverzekerden identificeren en screenen?

Het is in beginsel niet nodig om alle medeverzekerden te identificeren en te controleren wanneer deze bekend worden. Bij uitbetaling moet u als verzekeraar wel de identiteit van de begunstigde controleren.

Wees er alert op dat het bij een aantal sanctieverordeningen (bijvoorbeeld 2580/2001/EG en Sanctieregeling terrorisme 2007-II) verboden is om een verzekeringsdienst te verlenen aan een persoon of entiteit op een sanctielijst. In deze gevallen zou de verzekeraar, wanneer een (mede)verzekerde bekend is of gewijzigd wordt, de medeverzekerde namelijk wel moeten identificeren en controleren aan de hand van de sanctielijsten. Dit vraagt voor bepaalde polissen extra maatregelen om wijzigingen te controleren. Dit verlangt van u dat u herkent welke polissen betrekking hebben op dergelijke verordeningen.

3.3 Mogen verzekeraars bij de identificatie en screening van partijen leunen op onderzoek door derden, zoals het intermediair of banken?

Bij het accepteren van nieuwe klanten mag u niet zonder meer leunen op derde partijen voor sanctiescreening. Bij uitbetalingen kan dit acceptabel zijn, indien er sprake is van een aantoonbaar laag risico, bijvoorbeeld wanneer de uitbetaling plaatsvindt op een Nederlands bankrekeningnummer.

Het uitbesteden van controle tegen de sanctielijsten aan bijvoorbeeld het intermediair mag alleen wanneer er duidelijke afspraken of overeenkomsten aan ten grondslag liggen en deze door de verzekeraar zijn vastgesteld. Zie voor meer informatie ook de Handreiking van het Verbond.³

³ Verbond van Verzekeraars, Handreiking naleving Sanctiewet, 2014, p. 4.

3.4 Hoe moet ik als verzekeraar omgaan met intermediairs en gevolmachtigden?

Daar waar u met intermediairs werkt, gelden dezelfde verplichtingen als ten aanzien van uw eigen organisatie. U dient zich ervan te verzekeren dat, ook indien intermediairs of volmachtpersonen klanten aandragen, de juiste controles zijn uitgevoerd. Het blijft uiteindelijk uw verantwoordelijkheid dat wordt voldaan aan wet- en regelgeving. Betrokkenheid bij mogelijke overtreding van sanctiewetgeving door het intermediair is relevant voor de beoordeling van hun integere en beheerste bedrijfsvoering op grond van de Wft.

3.5 Op welke manier behoort een verzekeraar om te gaan met UBO-onderzoek bij acceptatie?

Bij zakelijke relaties identificeert u de UBO's om ze te kunnen controleren aan de hand van de sanctielijsten. Op grond van de sanctieregelgeving is een UBO een persoon die over 50% of meer eigendomsrechten beschikt of zeggenschap heeft over de betreffende entiteit.⁴

Daarom legt u, naast het identificeren, de gegevens over UBO's ook vast.⁵

Gebeurt dat niet, dan kunt u van deze relaties niet frequent vaststellen of deze op een sanctielijst voorkomen. Dit is in strijd met de SW.

Uw inspanningen leiden ertoe dat u kunt aantonen dat de UBO geen gesanctioneerde persoon is. In bepaalde gevallen zal het niet eenvoudig zijn om de UBO vast te kunnen stellen, bijvoorbeeld in het geval van buitenlandse rechtspersonen of UBO's, of bij entiteiten als stichtingen of non-profit organisaties. In het eerste geval kunt u ervoor kiezen gebruik te maken van systemen die zijn gespecialiseerd in onderzoek naar buitenlandse UBO's. Daarnaast werken veel verzekeraars met een UBO-verklaring die zij door de klant laten invullen.

DNB wijst verzekeraars erop dat het werken met enkel UBO-verklaringen fraudegevoelig kan zijn. Het is een good practice om aan de hand van dergelijke UBO-formulieren nader onderzoek uit te voeren naar de desbetreffende UBO. Met name niet-integere relaties zullen gemotiveerd zijn om UBO's te verhullen. In het geval van stichtingen of andere non-profit organisaties is het van belang dat wordt vastgesteld wie zeggenschap hebben. In de praktijk zullen dit veelal bestuurders en/of vertegenwoordigers zijn.

UBO controle bij non profit organisaties

Verschillende (inter)nationale organisaties wijzen op het risico bij non-profit organisaties, waaronder stichtingen, om betrokken te raken bij terrorismefinanciering. Hoewel humanitaire stichtingen van groot belang kunnen zijn bij het verlenen van hulp in bijvoorbeeld conflictgebieden, blijkt dat deze stichtingen soms worden misbruikt (of opgezet) voor het financieren van terrorisme. In de praktijk blijkt dat financiële instellingen het moeilijk vinden om bij stichtingen of andere non-profit organisaties de UBO's vast te stellen. Sommige instellingen bleken in sommige gevallen het achterhalen van de UBO's achterwege te laten. Het achterwege laten van het vaststellen van de UBO's is in strijd met de regelgeving. In geval van non-profit organisaties wordt van u verwacht dat u ook onderzoekt welke personen zeggenschap uitoefenen over de organisatie. In de praktijk zullen dit meestal bestuurders en/of vertegenwoordigers zijn, maar zeker in geval van hoog-risico klanten (o.a. vast te stellen aan de hand van het type activiteit) kan het noodzakelijk zijn om te onderzoeken of er meerdere beleidsbepalers met zeggenschap actief zijn voor de organisatie.

Meer informatie: o.a. <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/BPP-combating-abuse-non-profit-organisations.pdf>.

- 4 In de DNB Leidraad Wwft/Sw wordt het volgende opgemerkt: Er sprake is van indirect ter beschikking stellen in het geval dat er 50% of meer eigendomsrechten zijn van een persoon in een structuur of in het geval dat een persoon zeggenschap heeft (waarbij zeggenschap in de Richtsnoeren zeer ruim gedefinieerd is). Wanneer de persoon met 50% of meer eigendom of de persoon met zeggenschap op een sanctielijst voorkomt, moeten ook tegoeden van de rechtspersoon bevroren worden en mogen er geen gelden naar die rechtspersoon gaan. In de praktijk kunnen instellingen ook bij eigendomspercentages onder 50% de uiteindelijk belanghebbende in kaart brengen. Zo is het aan te raden dat instellingen gebruik maken van de definitie van uiteindelijk belanghebbende in de WWFT en derhalve alle uiteindelijk belanghebbenden die 25% of meer eigendomsrechten hebben, kennen. Immers, het is ook verboden om tegoeden ter beschikking te stellen aan personen of entiteiten, waarover een gesanctioneerde persoon zeggenschap heeft. Voor zeggenschap is het niet nodig om 50% of meer van de aandelen in handen te hebben.
- 5 In de praktijk zien we dat verzekeraars de bedoelde werkzaamheden uitbesteden. In dat geval kan de vastlegging ook gedaan worden door de partij aan wie u uitbesteedt. Het blijft uiteindelijk uw verantwoordelijkheid dat wordt voldaan aan wet- en regelgeving en dat u dit vaststelt.

3.6 Wat betekent het UBO-register voor schadeverzekeraars?

Op dit moment is nog niet duidelijk of schadeverzekeraars toegang zullen hebben tot het UBO-register, aangezien

de Wwft niet van toepassing is op deze instellingen.

Overigens wijst DNB erop dat het UBO-register niet dient ter vervanging van het eigen UBO-onderzoek. Ook als uw verzekeraar toegang krijgt tot het UBO-register, zult u uw eigen UBO-onderzoek moeten blijven uitvoeren.

4

Beheersing en screening

4.1 Tegen welke sanctielijsten behoor ik mijn relaties te screenen?

Als u als verzekeraar actief bent in Nederland moet u uw relaties screenen aan de Nederlandse sanctielijst en aan de sanctielijsten op basis van EU verordeningen. Het kan ook noodzakelijk zijn om aan buitenlandse sanctielijsten te controleren (zo wordt bijvoorbeeld sterk aanbevolen om ook aan de OFAC lijsten te controleren indien u actief bent in de VS). Zorg ervoor dat de meest recente sanctielijsten worden gehanteerd, ook als u de screening uitbesteedt.

4.2 Hoe vaak moet ik mijn relatiebestand screenen?

Volgens de SW moet u te allen tijde kunnen detecteren of uw relaties dan wel uw diensten en transacties betrekking hebben op de sanctieregelingen. In geval van een 'hit' informeert u DNB direct (zie ook Leidraad WWFT/SW p. 41).

Dat betekent dat u met enige regelmaat uw relatiebestand controleert aan de sanctielijsten. Hoe vaak precies, dat kunt u risico-gebaseerd bepalen. Het is bijvoorbeeld voorstelbaar dat u laag-risicoklanten minder frequent screent dan klanten met een hoog-risico profiel. In het geval van laag risico klanten is het een good practice als u ten minste eens per kwartaal screent.

4.3 Moet ik periodiek UBO's uitvragen?

De UBO's van uw cliënten kunnen in de loop der tijd veranderen. Het is daarom van belang dat u regelmatig nagaat of de bij acceptatie aangeleverde of onderzochte informatie nog actueel is. Als u een onderbouwde risico-indeling toepast voor klanten, kan voor de 'houdbaarheidsdatum' van de UBO-informatie het risicoprofiel leidend zijn. Een jaarlijkse UBO-uitvraag bij een hoog risico klant en een tweejaarlijkse uitvraag bij laag of gemiddeld risico klant is volgens DNB een acceptabele frequentie. Bij uitbetaling moet u overigens altijd onderzoek doen naar de UBO (met inachtneming van de uitzondering uit paragraaf 3.3).

4.4 Moet ik bij het verschijnen van nieuwe namen op de sanctielijsten ad hoc screening uitvoeren?

Ja, dat moet. Ad hoc screening is namelijk de screening die wordt uitgevoerd bij het verschijnen van nieuwe namen op de sanctielijsten, waarbij uw instelling controleert of de toegevoegde namen voorkomen in uw eigen administratie. Het is afhankelijk van het type verordening of ad hoc screening noodzakelijk is. De meeste sanctieregels verbieden om middelen ter beschikking te stellen aan een gesanctioneerde partij. In dergelijke gevallen is screening bij uitbetaling (in geval van een claim) afdoende, zeker

Good practice: hanteren risicocategorisering

In onderzoek ziet DNB bij instellingen dat zij een risicocategorisering toepassen aan de hand van type cliënt (o.a. particulier, rechtspersoon, type activiteit), type verzekering (o.a. goederen, transport, aansprakelijkheid) en type betaling (o.a. binnenlands, direct aan klant, betaling aan derde). Aan de hand hiervan kunnen passende

beheersmaatregelen worden gekozen die o.a. zien op de frequentie van de screening, de frequentie van het updaten van UBO informatie en de mate van diepgang bij het onderzoek naar de verzekerde goederen. DNB ziet het hanteren van een dergelijke risicocategorisering als een good practice.

waar sprake is van lage risico's. Voorwaarde is dan wel dat u periodiek screent met voldoende frequentie (waarbij het screenen van één keer per kwartaal een good practice is). Sommige sanctieverordeningen verbieden echter niet alleen dat middelen ter beschikking worden gesteld, maar verbieden ook dat bepaalde verzekeringsdiensten verleend worden. In deze gevallen moet u direct screenen bij wijzigingen in de sanctielijsten.

4.5 Mag ik als verzekeraar mijn systeem voor sanctiescreening instellen op uitsluitend 100% matching?

Verzekeraars kunnen in de systemen die zij hanteren voor de screening de matching van namen op een bepaald percentage instellen ('fuzzy matching'). De industriestandaard is dat er gebruik wordt gemaakt van 'fuzzy matching' tussen 70% en 85%.

Hoewel het u vrij staat om zelf het percentage te bepalen, beschouwt DNB het hanteren van een 100% match als een bad practice. De instelling loopt hiermee namelijk het risico dat zij potentiële matches niet onderzoekt omdat het systeem deze niet herkent (bijvoorbeeld ten gevolge van een typfout of verkeerd opgegeven geboortedatum), waardoor daadwerkelijke 'hits' mogelijk onontdekt blijven. Zie voor meer informatie ook de Handreiking van het Verbond.⁶ Wanneer u ervoor kiest om alleen te acteren bij 100% matches, kan DNB verlangen dat u uw risk appetite expliciteert.

4.6 Hoe moet ik als transportverzekeraar omgaan met goederentransportverzekeringen waarbij niet duidelijk is wie de verzekerde en begunstigde (lading-belanghebbende) zullen zijn, welke goederen vervoerd gaan worden en waarheen?

Dit type verzekering geldt gezien haar karakter als een verhoogd risico op overtreding van de sanctieregeling. Dit rechtvaardigt ook extra maatregelen, waarbij ten minste de volgende vier vragen belangrijk zijn:

- Wat is de aard van de te verzekeren goederen/diensten?
- Wat is de eindbestemming van de te verzekeren goederen?
- Wie is de eindgebruiker van deze goederen?
- Waarvoor worden de te verzekeren goederen gebruikt?

Het spreekt voor zich dat u de antwoorden hierop (voor zover die vooraf kenbaar zijn) goed vastlegt en gebruikt voor uw risico-afweging.⁷

Bij onduidelijkheid kunt u de volgende aanvullende maatregelen nemen:

- Extra controle op de begunstigde en de verzekerde bij uitkering.
- In het cliëntdossier van de verzekeraar is duidelijk opgenomen dat het type goederen dat de klant exporteert bekend is, en voor het verkrijgen van ontbrekende informatie kunnen bijvoorbeeld de vereiste exportvergunningen worden nagegaan.
- Bij uitkering matcht de verzekeraar de betalingen aan de informatie uit het cliëntdossier.

Het niet stellen van de hierboven genoemde vragen en/of het niet controleren bij uitbetalingen is een tekortkoming. Het bovenstaande kunt u wel risico-gebaseerd invullen, waarbij u een risico-indeling kunt maken o.a. aan de hand van type verzekering (dekkingsgebied) en type product dat verzekerd wordt. Daarnaast beveelt DNB sterk aan dat u een sanctieclausule opneemt.

4.7 Als ik transportverzekeringen aanbied, zonder daarbij de lading te verzekeren, ben ik dan verplicht om kennis te hebben van de vervoerde goederen met het oog op sancties?

Transportverzekeraars verzekeren veelal enkel het vervoermiddel (de vrachtwagen of het schip). Voor de lading kan dan een aansprakelijkheidsverzekering worden afgesloten. Deze verzekert niet de lading zelf, maar de aansprakelijkheid van de vervoerder bij schade van de lading (tot een maximaal bedrag). De lading zelf is dan bij een andere verzekeraar verzekerd.

In principe ligt in dit geval de verantwoordelijkheid om kennis te nemen van de vervoerde goederen bij de verzekeraar van de lading. Echter, bij een redelijke aanleiding (bijvoorbeeld wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat er mogelijk een transport plaatsvindt waar de sanctieregelingen op zien) kan wel van de transportverzekeraar verlangd worden dat deze nadere toelichting vraagt aan de verzekeringnemer. De vier vragen uit paragraaf 4.6 kunnen hierbij worden gebruikt.

⁶ Verbond van Verzekeraars, Handreiking naleving Sanctiewet, 2014, pag.11

⁷ Benadrukt wordt dat van u als verzekeraar niet wordt verwacht dat u zelf een fysieke controle ter plaatse uitoefent

Uitbetaling

5.1 Mag ik als verzekeraar een drempelbedrag hanteren voor het uitvoeren van SW controles?

Het uitvoeren van controles kan in beginsel niet risico-gebaseerd worden ingevuld. Het hanteren van een drempelbedrag bij uitbetalingen mag er namelijk niet toe leiden dat bepaalde personen of UBO's niet worden gecontroleerd. DNB vindt het hanteren van een drempelbedrag alleen voorstelbaar in combinatie met andere factoren aan de hand waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat er sprake is van een zeer laag risico. Dit is bijvoorbeeld het geval bij betalingen aan particulieren met een Nederlands bankrekeningnummer of bij betaling aan een Nederlandse overheidsinstelling.

5.2 Moeten uitgaande betalingen aan personen met een Nederlands bankrekeningnummer gescreend worden?

Het uitvoeren van controles kan in beginsel niet risico-gebaseerd worden ingevuld. Als verzekeraar moet u altijd vast kunnen stellen of (rechts)personen en eventuele UBO's voorkomen op een sanctielijst. DNB kan zich vanwege het zeer lage risico voorstellen dat u uitbetalingen aan personen met een Nederlands bankrekeningnummer niet screent. Dit geldt voor binnenlandse betalingen in Nederland. DNB kan geen uitspraken doen over binnenlandse betalingen van een Nederlands bijkantoor in het buitenland.

5.3 Moet bij uitbetalingen aan derden ook de verzekeringnemer worden gescreend?

Als u direct uitbetaalt aan een derde partij die schade heeft geleden, dan betaalt u feitelijk 'ten behoeve van uw klant', de verzekeringnemer. Dus stelt u in feite middelen ter beschikking van uw klant, omdat u – door geld uit te keren – uw klant verlost van zijn verplichting om een schadevergoeding te betalen. Dus wanneer u uitbetaalt, moet u niet alleen de ontvanger screenen, maar ook de klant namens wie u uitbetaalt (tenzij deze pas nog is gescreend in het kader van een periodieke controle).

5.4 Als een uitbetaling wordt gedaan aan een benadeelde rechtspersoon, is er dan een noodzaak om ook de UBO van de benadeelde partij te identificeren en te screenen?

Ook indirect mag u geen middelen beschikbaar stellen aan gesanctioneerde personen, ook niet wanneer dit gebeurt via een rechtspersoon waar zij de UBO van zijn. Dat betekent dat ook in het geval dat u middelen betaalt aan een derde die een rechtspersoon is, u moet onderzoeken of die rechtspersoon onder zeggenschap staat van of eigendom is van een persoon op een sanctielijst.

5.5 Bij uitkering in het buitenland komt het voor dat dit door een intermediair wordt gedaan, die zelf geen checks tegen de sanctielijsten uitvoert. Hoe moet ik hiermee omgaan?

Ten tijde van het onderzoek hebben we geconstateerd dat specifiek in het geval van uitkeringen van schade aan motorvoertuigen in het buitenland, de betalingen worden uitgevoerd door zogenoemde groene kaart bureaus (vergelijkbaar met het Nederlands Bureau Motorrijtuigverzekeraars) en later verrekend. Deze groene kaart bureaus controleren vooralsnog niet aan de sanctielijsten. Dit is een zorgelijke constatering, omdat via deze weg mogelijk risicovolle betalingen worden gedaan. DNB heeft geen toezichtbevoegdheden ten aanzien van deze bureaus, maar volgt de ontwikkelingen op Europees niveau nauwlettend. Op dit moment worden aan verzekeraars in dit verband geen aanvullende eisen gesteld.

5.6 Mag bij co-assurantie de following verzekeraar vertrouwen op de leading verzekeraar?

Als co-assurateur hebt u te maken met andere verzekeraars en een makelaar. Als (bijvoorbeeld door de binding aan een protocol en een systeem) duidelijk is dat de vereiste controles zijn uitgevoerd (bijvoorbeeld door de makelaar of de leading verzekeraar), dan is er geen reden om dezelfde controles nogmaals uit te voeren.